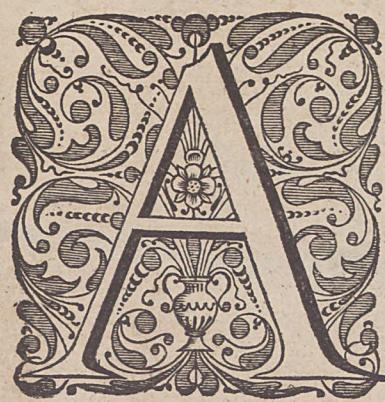

22.

C O M I T A T U S
P E R C H E N S I S,
&
B L E S E N S I S.

*Comitatus
Perchenensis.*

D Belsiam superiorem pertinet Carnutum regio, Ducatus Andegavensis, & Comitatus Perchenensis, vulgo Comté du Perche. dividitur in duas partes, quarum una inferior dicitur, vulgo le Perche Gouet, Castellania Carnuntensi territorio quasi inclusa: primarium habens oppidum, quod Nogent le Retrou vernacule: altera superior est, quæ proprie Comitatum constituit. Oppidum cum aliis habet Martanium Mortaigne, ubi sedes Baillivi Perchenensis. Terminatur qua Normannos respicit, in Vernuelli, Vernueil: qua Cenomanos in Memersio, Memers. Contiguus est Perchenibus comitatus Cenomanensis, vulgo Comté de Maine, qui tribus præcipue fluviis irrigatur, Meduana, Ledo, & Sartra. Ad medium Belsiam pertinet, quicquid est, inde quidem ad utramque Ligeris ripam à Rotomago, Romorantin vernacule, quod oppidum ad Saudrum est flumen, qui Grandis cognominatur, Vendomium usque: hinc autem in dextra ejusdem Ligeris ripa quicquid Castellduno (Chateau-dun) porrigitur Blesas & ad Turonensem usque agros. Vocatur hæc pars Belsiae Vindocina, Vendoismois, quod finem ibi capiat versus septentrionem. reliquas fertilitate sua Belsias superat. Comprehendit partim Comitatus Blesensem, Dunensem, & Tonnorensem: partim Ducatus Vindocinensem & Turonensem.

*Comitatus
Blesensis.
Blois.*

Comitatu Blesensi, (la Comté de Blois,) nomen dedit oppidum antiquum Blesense, Blois, elegans florentissimæ Galliæ & celeberrimi nominis urbs, cum propter vetustatem, tum quod augustissima multorum Principum, & illustrium virorum procreatrix fuerit. Ligeris fluminis ripam, situ partim collibus inæquali, partim plano exornat. Qua de causa plerisque in locis deambulandi quandam difficultatem præbet. quam tamen incommoditatem, gratissima soli, aërisque felicitatis, non mitigat modo, sed & infinitis parasangis superat. Tanta siquidem ex suavissimo aëris temperamento hujus loci salubritas nascitur, ut permulti summae dignitatis homines, in eo sibi tutoris & diuturnioris vita spe domicilia diligent. Agrum habet tam amoenum, vitibus pulcherrimis, omniisque frumento.

Gallia.

torum genere, fructiferisque arboribus luxuriantem, ut nulli in universa Gallia uberrimo tritici ac prestantissimi vini proventu cedat. Est enim locus universus, ob miram elegantiam, spectatu jucundissimus, in quo nihil eorum desideres, quæ vel necessitas, vel ultra eam voluptas requirat. Ea est amœbitas & aquarum dulcissimorumque fontium, hoc situ erumpentium etiam rivulorum, sinuosis flexibus, gratissimoq; murmure delabentium, ut maxima hinc aëris oriatur bonitas, quem permollem & placidissimum universa hæc regio habet, adeo quidem, ut magnifici, potentesque homines sanitatis recuperandæ gratia, huc, ex Medicorum consilio, se recipiant. Quare Regum, Ducumque filii, hac in urbe ut plurimum educantur, & ipsi etiam Galliæ Reges in ea subinde sedem figunt, unde civitas Regia vulgo cognominatur.

Et quanquam tanta sit urbis, agrique vicini venustas, non est tamen urbs ipsa veterum historicorum monumentis celebrata, qui de iis potissimum gentibus, & civitatibus, scriptis suis aliquid prodiderunt, quæ materiam ipsis gloriae tribuerunt, quas obsidione cingere, aut expugnare cogebantur. Et quamvis laudanda illorum curiositas, qui accuratissimo antiquitatis studio ferunt, locum d'Orcheze, secundo ab hac urbe lapide, Iulii Cæsar's horreum fuisse, quo commeatum & annonam pro exercitus sustentatione reponeret, quemadmodum collapsæ maximorum ædificiorum ruinæ testantur: tamen non existimo eo loci quandam prima hujus urbis fundamenta locata fuisse, eo quod veteres Galli in condendis urribus, aspera, montosa, & adscensu difficilia loca, fluminibus vicina diligere solebant. Nihilominus tamen urbem hanc perantiquam esse, argumento est locus quidam in Gregorio Turonensi, qui inquit, quod tempore Regis Gontrandi, anno salutis 560, cum Iberulphum, qui ad S. Martinum Turonensem confugerat, capere niteretur, Aurelianibus & Blesensis imperatum, ut ipsum observarent, caverentque diligenter, ne sibi fuga consuleret. In ipsa porro civitate castrum in rupe, eleganti situ, & ab oppido separatum conspicitur, sedem & palatium Regi præbens, unde conspectus cum in ipsam urbem, tum vicinum agrum incredibili jucunditate panditur. Duæ hic magnificæ sunt Ecclesiæ. Altera in ipso castro S. Salvatori dicata, & à Comitibus, & qui

X

his suc-